

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci oprávnenej : **S., a.s.**, so sídlom v B., proti povinnej : **D. D.**, bývajúca vo V., **o vymoženie 2 379,- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 17 Er 1398/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2007 sp. zn. 8 CoE 70/2007, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2007 sp. zn. 8 CoE 70/2007 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Martin z 27. marca 2008 sp. zn. 17 Er 1398/2007, EX 647/2007.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Martin uznesením z 23. augusta 2007 sp. zn. 17 Er 1398/2007 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. P. M. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej na jeho exekučnom úrade pod sp. zn. EX 647/2007.

Krajský súd v Žiline na odvolanie oprávnenej uznesením z 30. novembra 2007 sp. zn. 8 CoE 70/2007 odmietol odvolanie oprávnenej. Povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že písomné vyhotovenie uznesenia okresného súdu z 23. augusta 2007 bolo doručované oprávnenej, jej splnomocnenej zástupkyňi na adresu sídla jej kancelárie v B., náhradným doručením. Z pripojenej doručenky (č.l. 30 spisu) bolo zistené, že poštový doručovateľ sa v mieste podnikania splnomocnenej zástupkyne

oprávnenej pokúsil zásielku doručiť dňa 30.8.2007, avšak neúspešne. Keďže adresát nebol zastihnutý, doručovanie sa opakovalo po výzve – upovedomení o náhradnom doručení v nasledujúci deň, t.j. 31.8.2007. Aj tento pokus o doručenie písomnosti zostal bezvýsledným. V ten istý deň 31.8.2007 bol adresát upovedomený o uložení zásielky na pošte. Preto sa za deň doručenia uznesenia okresného súdu v danom prípade považuje deň 3.9.2007. Zákomom stanovená 15-dňová lehota na podanie odvolania začala plynúť nasledujúcim dňom, t.j. 4.9.1997 a koniec lehoty pripadol na deň 18.9.2007. Odvolanie oprávnená podala dňa 19.9.2007 na pošte Bratislava 24 a odvolací súd má za to, že odvolanie oprávnenej bolo podané po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote. Nebral do úvahy skutočnosť, že oprávnená prevzala rozhodnutie okresného súdu 7.9.2007 s poukazom na fikciu doručenia. Odvolanie oprávnenej bez vecného prejednanja ako oneskorene podané odmietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, ktorého prípustnosť a tým aj opodstatnenosť vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Uviedol, že v danom prípade pochybil už prvostupňový súd, ktorý uznesenie z 23. augusta 2007 sp. zn. 17 Er 1398/2007 doručil splnomocnenému zástupcovi oprávnenej a to napriek skutočnosti, že príslušný právny zástupca oprávnenej nemal plnomocenstvo na jeho zastupovanie pre celé exekučné konanie, ale toto bolo obmedzené výlučne na podanie návrhu na vykonanie exekúcie a jeho podaním – v danom prípade doručením návrhu na vykonanie exekúcie z 30.3.2007 súdnemu exekútorovi bolo plnomocenstvo zástupcu oprávnenej skonsumované a ten už ďalej nebol oprávnený konať v mene oprávnenej a teda ani prijímať poštové zásielky adresované oprávnenej. Odvolací súd toto pochybenie prvostupňového súdu nesprávne právne posúdil, keď doručenie rozhodnutia prvostupňového súdu považoval za perfektné a priznal mu účinky, ktoré by malo riadne doručenie a podľa toho počítal aj plynutie lehoty a odvolanie oprávnenej odmietol ako oneskorene podané napriek skutočnosti, že odvolacia lehota ešte ani len nezačala plynúť. Navrhol, aby dovolací súd s poukazom na ustanovenie § 243b ods. 1, 2 O.s.p. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia a c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1, 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorý odmietol odvolanie oprávnenej ako oneskorene podané. Keďže dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 239 ods. 1, 2 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti odmietajúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, ale sa zaoberal aj otázkou či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na oprávnenou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci mu postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť a tým aj opodstatnenosť dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v prípade, že podmienky preň neboli splnené, pretože odvolanie proti uzneseniu okresného súdu podal účastník včas.

V posudzovanom prípade z obsahu spisu vyplýva, že advokátka JUDr. K. K. bola oprávnenou splnomocnená k zastupovaniu vo veci podávania návrhov na vykonanie exekúcie vo veciach pohľadávok, ktoré S., a.s., nadobudla od spoločnosti V., a.s. a ktoré vznikli ako nedoplatky na zdravotnom poistení s dovetkom, že plná moc zaniká podaním návrhu na

exekúciu (viď plnomocenstvo z 9.2.2007 na č.l. 18). Napriek tejto skutočnosti súd prvého stupňa doručoval uznesenie z 23. augusta 2007 sp. zn. 17 Er 1398/2007 nie oprávnenej ale JUDr. K. K..

Zastúpenie na základe plnomocenstva je upravené v ustanoveniach § 24 a nasl. O.s.p. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 O.s.p. si účastník za zástupcu môže vždy zvoliť advokáta. Podľa ustanovenia § 28 ods. 1 O.s.p. zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie alebo len pre určité úkony.

Pre platnosť dohody o plnomocenstve (dohode o právnej pomoci) medzi účastníkom a ním zvoleným zástupcom zákon nepredpisuje obligatórnu písomnú formu. Ustanovenie § 28 ods. 1 O.s.p. stanovuje, že ak sa má plnomocenstvo súdu preukázať, musí sa tak stať listinou obsahujúcou vyhlásenie účastníka, ktorým poveruje splnomocnenca svojim zastupovaním (písomným plnomocenstvom) alebo vyhlásením účastníka urobeným v tomto smere ústne do zápisnice. V prejednávanej veci oprávnená si zvolila právneho zástupcu, ktorému udelila plnomocenstvo, avšak len pre určité úkony – podávanie návrhov na vykonanie exekúcie vo veciach pohľadávok, ktoré S., a.s., nadobudla od spoločnosti V., a.s., a ktoré vznikli ako nedoplatky na zdravotnom poistení s tým dovetkom, že táto zaniká podaním návrhu na exekúciu. Z uvedených skutočností je zrejmé, že JUDr. K. K. v predmetnej veci nemala plnomocenstvo pre celé konanie. Pokiaľ súd prvého stupňa takejto zástupkyňi doručoval rozhodnutie (rozhodnutie z 23. augusta 2007 sp. zn. 17 Er 1398/2007), takéto doručenie nie je účinné, viď ustanovenie § 49 ods. 1 O.s.p.

S názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého bolo potrebné odvolanie oprávnenej odmietnuť ako oneskorene podané s poukazom na fikciu doručenia splnomocnenej zástupkyňi JUDr. K. K. preto nemožno súhlasiť.

Preto ak odvolací súd vyvodil, že v danej veci oprávnená podala oneskorene odvolanie a v dôsledku toho nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorene podané, odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom, ako to má na zreteli ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. Preto je dovolanie v zmysle citovaného ustanovenia prípustné a dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný. Dovolací súd preto rozhodnutie odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 243b ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako

od zrušovaného rozhodnutia závislé (§ 242 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) zrušil tiež uznesenie, ktorým bola v danej veci zastavená exekúcia.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: